

Rys. St. Dobrzyński.

DO TADEUSZA KOŚCIUSZKI

(Inwokacja).

*O, Wodzu! nigdy krwi się próżno nie przelewa
Dla Ojczyzny kochanej!... Przeto Twój testament
Mimo Maciejowicki grom nadzieję śpiewa,
Mimo lata niedoli, jęk kajdan i zamęt!*

*Roście przyszłość! — Wykwita z Twych zetlatych kości
Zorzyc złotem — uśmiechem runiejącej wiosny,
Wyprzęgnięta niedoli drogę szczęściu mości
O, wodzu, a dzień kłęski był taki żałosny!*

*Bo niema kłęsk, zatracen w świętem dziele Ducha,
Bo niema śmierci żywym, bo wieczni są żywi
I wola Twa! — I przeto żeleźce łańcucha
Rozpęka się — i oko jasną tzą się szkliwi...
Huczy dzwon! O dwa staja — kres — szczęścia poczęciel..
Wodzu! Twój Duch to zrywa z grobowców pieczęciel!*

Alfons Dzieciołowski.

*W setną rocznicę zgonu Naczelnika
15—X—1917 r.*

Nakładem A. Drajewskiego, Warszawa.

U 713

POCZTÓWKA.

SP. K. 32/61/50

BIBLIOTEKA
HMCS
LUBLIN